

РЕШЕНИЕ

№ 5215

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7771** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 77, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ).
Образувано е по жалбата на [фирма] ([фирма]), ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Плумелина М. против решение № РР-4303/25.06.2021 г., издадено то директора на Б. дирекция „И. район“ (БД „И.“), с което е отказано изменение на Разрешително №01610208/24.07.2009 г., изменено с решение №267/16.10.2009 г. на министъра на околната среда и водите, служебно изменено с решение №РР-1866/14.02.2014 г., продължено с решение №РР-3737/14.01.2020 г. на директора на БД „И.“ за водовземане на минерална вода от находище „П. баня“ - № 54 от Приложение № 2 към чл. 14, ал. 2 от ЗВ, сондаж № 3, [населено място] баня, за водоснабдяване от обект [фирма] филиал „П. баня“ – „Б. комплекс“, База 1 и База 1Н в УПИ II-С., кв. 27 по плана на [населено място] баня с разрешена цел „лечебни цели в специализирани болници за лечение и рехабилитация“. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че в оспореното решение изобщо не е обсъдено решение от 03.02.2020 г. за допълване на решение № РР-3737/14.01.2020 г. на директора на БД „И.“, в което изрично е поет ангажимент, че при наличието на свободен ресурс и технически възможен дебит от находище „П. баня“, Дирекцията ще уведоми своевременно [фирма]. Противно на този ангажимент, след подаване на искането за изменение на разрешителното от лечебното заведение административният

орган е издал разрешителни за водоземане на други лица, без да спазва приоритетите, предвидени в нормативната уредба за издаване на разрешителни. Сочи се и нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като в хода на административното производство не са обсъдени представените от търговското дружество документи, съдържащи подробни мотиви и обосновка на исканото изменение. Като нарушен се посочва и принципът за служебно начало, като административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства и не е обосновал всички фактически констатации, от които произтичат определените права и задължения на субекта. Обосновават се съображения и за нарушение на чл. 78, ал. 1 от Закона за здравето, като не е отчетено приоритетното ползване на минералната вода от лечебните заведения. Не на последно място се посочва, че визираното от административния орган основание за постановения отказ, а именно: „липса на обективна възможност да удовлетвори искането“, се опровергава от данните за издадени нови разрешителни за водоземане на минерална вода от находище „П. баня“. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответника – Директора на Б. дирекция „И. район“, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е титуляр на Разрешително №01610208/24.07.2009 г., изменено с решение №267/16.10.2009 г. на министъра на околната среда и водите, служебно изменено с решение №РР-1866/14.02.2014 г., продължено с решение №РР-3737/14.01.2020 г. на директора на БД „И.“ за водоземане от минерална вода от находище „П. баня“ - № 54 от Приложение № 2 към чл. 14, ал. 2 от ЗВ, сондаж № 3, [населено място] баня, за водоснабдяване от обект [фирма] филиал „П. баня“ – „Б. комплекс“, База 1 и База 1Н в УПИ П-С., кв. 27 по плана на [населено място] баня с разрешена цел „лечебни цели в специализирани болници за лечение и рехабилитация“.

Със заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 е поискано изменение на параметрите на визираното разрешително №01610208/24.07.2009 г., изменено с решение №267/16.10.2009 г. на министъра на околната среда и водите, служебно изменено с решение №РР-1866/14.02.2014 г., продължено с решение №РР-3737/14.01.2020 г. на директора на БД И.. Същото е за водоземане от минерална вода от Сондаж № 3 на находище „П. баня“, а искането за изменение е за водоземане от минерална вода от Сондаж №Сз-8 на находище „П. баня“.

По така депозираното заявление е постановено оспореното решение за отказ за изменение на параметрите на действащото разрешително за водоземане. От фактическа страна същото е мотивирано с липсата на обективна възможност, предвид изчерпан ресурс на сондаж №сз-8 от находище „П. баня“. В подкрепа на това е посочено, че със заповед № РД-239/12.03.2013 г. на министъра на околната среда и водите са утвърдени локални експлоатационни ресурси за Сондаж № Сз-8 от находище „П. баня“ в рамките на Q.. = 1.5 л./с. От мотивната част е видно, че за сондаж Сз-8 към настоящият момент са издадени осем разрешителни за водоползване, както следва:

1. Разрешително № 01610194/13.07.2009 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.15 л./с.;
2. Разрешително № 01610361/26.01.2011 г. с титуляр Агенция „Пътна инфраструктура“. С него е разрешено водоползване до 0.12 л./с.;
3. Разрешително № 31610114/13.09.2018 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.23 л./с.;
4. Разрешително № 31610115/13.11.2018 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.5 л./с.;
5. Разрешително № 31610125/19.12.2019 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.5 л./с.;
6. Разрешително № 31610126/19.12.2019 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.1 л./с.;
7. Разрешително № 01610127/17.02.2020 г. с титуляр [фирма]. С него е разрешено водоползване до 0.1 л./с.;
8. Разрешително № 31610140/07.05.2021 г. с титуляр „ПРОФИЛАКТИКА, РЕХАБИЛИТАЦИЯ И ОТДИХ“ЕАД. С него е разрешено водоползване до 0.25 л./с.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 77, ал. 3 от ЗВ, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Производството по изменение и продължаване на издадено разрешително за водоземане и водоползване е регламентирано в Раздел III на Глава четвърта от Закона за водите (чл.72 и сл.) Съгласно чл. 76 от ЗВ решението за изменение на разрешителното или отказът за това, се издава от органа по чл. 52, ал. 1 от ЗВ. Предвид обстоятелството, че случаят не попада в някоя от хипотезите по чл. 52, ал. 1, т. 1-3 от ЗВ, то издаването на процесното решение е от компетентността на директора на басейновата дирекция (арг. от т. 4 на същата разпоредба), конкретно „И. район“, с оглед нормата на чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Съответно, оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата се писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Не се установяват и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Оспореното решение обаче е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби.

Разпоредбата на чл. 50, ал. 4 от ЗВ установява спазването на следният ред на удовлетворяване на исканията на разрешения за водоползване: 1. за питейно-битови цели; 2. лечение и профилактика - само за минерални води; 3. за земеделски цели; и 4. други цели, включително промишлени цели, отдиш и хидроенергетика.

[фирма] е титуляр на Разрешително №01610208/24.07.2009 г., изменено с решение №267/16.10.2009 г. на министъра на околната среда и водите, служебно изменено с

решение №РР-1866/14.02.2014 г., продължено с решение №РР-3737/14.01.2020 г. на директора на БД „И.“ за водовземане от минерална вода от находище „П. баня“ - № 54 от Приложение № 2 към чл. 14, ал. 2 от ЗВ, сондаж № 3, [населено място] баня, за водоснабдяване от обект [фирма] филиал П. баня – „Б. комплекс“, База 1 и База 1Н в УПИ П-С., кв. 27 по плана на [населено място] баня с разрешена цел „лечебни цели в специализирани болници за лечение и рехабилитация“. Като цел на водоползването в депозираното заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 г. отново е посочено „лечебни цели“. Противно на установените в чл. 50, ал. 4 от ЗВ приоритети на водоползване, след депозиране на заявлението от [фирма] административният орган е издал Разрешително № 31610140/07.05.2021 г. с титуляр „ПРОФИЛАКТИКА, РЕХАБИЛИТАЦИЯ И ОТДИХ“ЕАД, с което е разрешено водоползване до 0.25 л./с. В административната преписка са приложени доказателства за дългогодишна кореспонденция между [фирма] и компетентните органи с искане за увеличаване на обема на водоползване. В тази връзка следва да се отбележи, че с решение от 03.02.2020 г. за допълване на решение № РР-3737/14.01.2020 г. изрично е поет ангажимент, че при наличието на свободен ресурс и технически възможен дебит от находище „П. баня“ БД „И.“ ще уведоми своевременно [фирма].

По правило, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на неговото издаване (чл. 142, ал. 1 от АПК). Съгласно ал. 2 на чл. 142 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Нови факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са само такива, които установяват незаконосъобразността на акта, но не и новосъздадени факти, които променят съображения при издаването му фактически състав. В случая такива факти са наличието на издадени актове от директора на БД „И.“, с които част от цитираните в оспореното решение разрешителни за водоползване са отнети. Това са: решение № РР-4151/19.02.2021 г. за отнемане на разрешително Разрешително № 31610114/13.09.2018 г. с титуляр [фирма] и разрешено водоползване до 0.23 л./с. и решение №РР-4153/19.02.2021 г. за отнемане на част от разрешеното водно количество по Разрешително № 01610361/26.01.2011 г. с титуляр Агенция „Пътна инфраструктура“ и разрешено водоползване до 0.12 л./с. Действително, тези актове не са влезли в сила, но на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК административният орган е следвало да спре производството по издаване на оспореното решение до приключване на производствата по решение № РР-4151/19.02.2021 г. и решение №РР-4153/19.02.2021 г. Изходът от тези производства е релевантен относно преценката за наличието на свободен ресурс за удовлетворяване на заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 за изменение на параметрите на разрешителното с титуляр [фирма].

Изложеното обоснова извод за материална незаконосъобразност на оспореното решение, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията дадени в мотивите на настоящето решение при спазване на установения в закона седемдневен срок. При новото разглеждане административният орган следва да извърши преценка относно наличието на свободен ресурс за удовлетворяване на заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 за изменение на параметрите на разрешителното с титуляр [фирма], с оглед изхода на висящите производства по отнемане на вече издадените разрешителни за водоползване

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на пълномощника на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноси в размер на 1130 лв., от които 1080 лева адвокатски хонорар и 50 лева държавна такса. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид неговата продължителност, наложила се за попълване на доказателствения материал, съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Плумелина М. решение № РР-4303/25.06.2021 г., издадено то директора на Б. дирекция „И. район“

ИЗПРАЩА преписката на директора на Б. дирекция „И. район“ за ново произнасяне по заявление вх. №РР-15-3/18.05.2020 г. на [фирма] в законоустановения срок при съобразяване на мотивната част на настоящото решение.

ОСЪЖДА Б. дирекция „И. район“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Плумелина М. разноси по делото в размер на 1130 (хиляда сто и тридесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: